

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 54.

Z KRAKOWA DNIA 7 LIPCA 1816 Roku W NIEDZIELĘ.

Rozkład Czasu na Examina Publiczney Szkoły Główney Krakowskiej w R. 1816.

Miejsca Lipca z rana.

- 8 Anatomia i Fizyologia . . . . .
- 9 Akuszerya teoretyczna i praktyczna . . . . .
- 10 Filozofia . . . . .
- 11 Bibliografia . . . . .
- 12 Hermeneutyka starego testamentu . . . . .
- 13 Historia powszechna . . . . .
- 15 Litteratura Polska . . . . .
- 16 Kodex postępowania Sądowego . . . . .
- 17 Botanika z Zoologią . . . . .
- 18 Teologia Dogmatyczna . . . . .
- 19 Matematyka niższa . . . . .
- 20 Medycyna Sądownicza, Polityca Medyczna, historia Medycyny, i Weterynaryja . . . . .
- 22 Astronomia . . . . .
- 23 Architektura . . . . .
- 24 Prawo Natury . . . . .
- 25 Historia Kościelna . . . . .
- 27 Teologia . . . . . Pastoralna . . . . .
- 29 Klinika, Patologia, Terapia . . . . .

Po południu.

- Teologia Moralna.
- Litteratura Francuzka.
- Kodex Cywilny.
- Litteratura Grecka.
- Chirurgia teoretyczna.
- Farmacya i Toxykologia.
- Fizyka.
- Nauka Policji.
- Chemia.
- Prawo Rzymskie.
- Chirurgia Praktyczna.
- Matematyka wyższa.
- Mineralogia.
- Rysunki.
- Litteratura Łacińska.
- Malarstwo.

Z Poznania d. 22 Czerwca.

Królewska Dyrekcyja głównego Banku w Berlinie zesłała do Poznania JPana Legavi, tajnego Sekretarza, upoważnio-

nego pełnomocnictwem, ażeby pod moim sterem obrachował się z dłużnikami bankowemi, prowizye, iako też kapitały podnosił, wkłady wchodził, i takowe za-

wierał. — Wzywam dłużników banku, ażeby się do JPana tajnego Sekretarza Legacji wprost i wyłącznie udawali, i wszystkę, co tenże z niemi zdziała, tak uważali, iakoby przez same Królewskie główne Dyrektoryum Banku w Berlinie zdziałane było.

Zerboni di Spasetti.

Z Londynu d. 18 Czerwca.

D. 25 b. m. nastąpi zaślubienie Królowej Maryi z Xciem Gloucestru, iey wuiem, bez żadney okazałości. — D. 15 i 16 przejeżdżała się Książna Koburgska ubrana w futrze, w towarzystwie swiego małżonka, a wczoray odwiedzili oboje niespodziewanie Królową.

Dzisiejsza gazeta Goniec wyraża: "Nie potrzebuemy naszem czytelnikom przypominać, iż dziś przypada rocznica chwalebnego zwycięstwa, iakiego w dziełach niema przykładu, zwycięstwa nie tylko oręża, nie tylko wygranej bitwy, ale zwycięstwa wielkich i dobrych zasad, wolności nad tyraniją, sprawiedliwości nad niesprawiedliwością, wygrania bitwy, od której zależał pokoy, bezpieczeństwo, wolność i szczęśliwość świata. Z zadziwieniem przeto postrzegamy, iż u nas w Londynie nie poczyniono żadnych przygotowań do obchodzenia pamiętnie tego dnia podziękowaniem w Świątyniach Panu Zastępów, zbieraniem składek dla ubogich i sierot poległych chwalebną śmiercią wojowników lub publiczną radością. Jeżeli taki dzień niema być uroczyscie obchodzony, któryż będzie? Znaczysz to ożywić ducha publicznego i zachęcić do wdzięczności ku szlachetnym wojownikom za wolność świata? Żadnego popisu wojakowego, żadnego zgromadzenia publicz-

nego, żadnego oświecenia — nie z tego wszystkiego! Tak jest w Londynie, lecz inaczey po prowincyach połączonego królestwa; w wszystkich miastach będzie ten dzień przwzwoicie obchodzony. Wydział do składek dla Waterloo obchodził przecież ten dzień uroczyscie.,,

w okolicy Nottingham burzyciele populi znówu wiele machin, młynow, i t. d. W Irlandyi wybuchły nowe zaburzenia.

Celnicy w Brighton odkryli i zabrali bardzo wiele koronek Francuzkich, które w ramach obrazowych i sprzętach przemyczone zostały.

D. 16 zaszedł tu pojedynok: Margrabia Buckingham strzelał się z Admiralem Hardy za przemówienie się w teatrze. Nastąpiły wyszczerzy, żaden z pojedynkujących nie upadł, ani krew się pokazała; sekundanci radzili zgodę, która też nastąpiła. Teraźniejsze pojedynki nie są ani tyle zacięte, ani tak śmiertelne iak dawniey; proch stał się łagodniejszy, a końce szpad zdają się być magnetyzowane i konduktorami opatrzone.

Wczoray odebrał rząd doniesienia od P. Leith pod d. 30 Kwietnia z Barbados, które zapewne dziś albo jutro ogłoszone zostaną. Bunt Murzynow nie byłby tak łatwo przytłumiony, gdyby nie był zamiast 17 już d. 14 wybuchnął. W Antigoa i Gwadelupie pokazały się także ślady buntu, i odkryto korespondencyą pomiędzy Murzynami różnych wysp. Za odkryciem tey korespondencyi przesięwzięto zaraz dzielne środki i w wszystkich osadach utrzymana została zupełna spokoynosc. — Nadeszły tu listy i gazety z Jamaiki, które donoszą, iż wiadomość o buncie w Barbados sprawiła tam wielką

obawę. Oddział wojska, który miał ztamtąd odpłynąć, został zatrzymany, a inny będący już na morzu zwrócony.

Okręt Hawanna, który d. 23 Kwietnia z wyspy S. Heleny odpłynął, przyniósł ztamtąd długi list własną ręką Bonapartego z narzekaniami do Xcia Rejenta pisany; jest on zdrow, ale bardzo z swojego położenia niekontent i pragnie do Europy powrócić. List Admirala Cockburn donosi, iż przybył tam nowy Wielkorsadca, P. Hudson Lowe i urzędowanie swoje rozpoczął. Oczekują tam jeszcze Adm. Makolm, który ma Adm. Cockburn złuzować.

Prywatny list z wyspy S. Heleny pod d. 21 Kwietnia zawiera co następuje: — Przed kilku dniami przybył tu nowy Wielkorsadca tej wyspy, Hudson Lowe, na fregacie Faeton. Nazajutrz po przybyciu udał się z Adm. Cockburn i swoim sztabem do Longwood. Aż nie kazali się wprzód zapowiedzieć, wstrzaniał się Bonaparte, jak mówią, ich przyjąć. Następnego dnia był jednak P. Lowe bez Adm. Cockburn do niego wprowadzony. Po krótkiej rozmowie odszedł P. Lowe, a wprowadzony został P. Reid z resztą sztabu i bardzo grzecznie od Bonapartego byli przyjętemi. Mowią, iż wszystkim osobom znajdującem się przy Bonapartem pozwolono przez przyładek Dobrey nadziei powrócić, do Europy zkad ich Lord Sommerset odeszle. Te, które chcą przy Bonapartem pozostać, muszą podpisać pismo, pod którem obowiązują się przystać na wszystkie warunki, które względem niego będą zapotrzebne uznane. Jak zapewniają, wszystkie oświadczyły się iż przy Bonapartem pozostaną. Zamiast w

Longwood ma Bonaparte na przyszłość w Plantationhouse mieszkać. Zresztą rozpuszczono o nim wiele bałek, jak m. p. że przy polowaniu na lisy o małe życie nie utracił, i t. d. ,,

Fregata Angielska Ferret zabrała po żywey utarcze Hiszpański okręt wiozący niewolników z Afryki i zaprowadziła go do Sierra — Leona; miał na sobie 37 osady i 250 niewolników.

List z Malty pod d. 18 Maja donosi, iż Dejowi Tunetańskiemu własny jego syn miał za to głowę kazać uciąć, iż niewolników Chrześcijańskich uwolnił. On i jego stronnicy korzystając mieli z oddalenia się floty Angielskiej, uzbroili swoje fregaty, i zabrawszy co mogli najkosztowniejszego, uciekli na morze. Mieli oni już Angielski okręt zabrać i lud jego wyrzucić.

Pomniki zwycięstw pod Trafalgar i Waterloo kosztować mają do 300,000 f. szt. Urządzenie zaś zamku Claremont dla Xięstwa Hohensbergkich kosztować 60,000 f. szt.

Pewny Anglik, który założył się był, iż Gdansk bronić się będzie do oznaczonego przez niego czasu i wygrał zakład 10,000 gwineów, darował Jen. Rapp, dowódcę na owezas w Gdańsku, pięknego konia.

Listy z Hawanny pod d. 8 Maja zaprzeczają pogłosce, iakoby porty Kuby były dla Angielskich okrętów zamknięte.

P. Brougham cofnął w niższej Izbie swoy wniosek względem wolności druku i do 3 miesięcy odłożył.

Z Paryża d. 17 Czerwca.

List z Fontainebleau podaje następujące okoliczności o zbiehaniu się Xiężny

Berry z Królem i jego familią d. 15 b. m. Xiężna ta wyjechała o godzinie 1 z Nemours, gdzie nocowała; zatrzymała się cokolwiek w Bouron, gdzie w tryumfalnej bramie czekały na nią dziewczęta i kwiaty iey podały, a o wpół do 3ciey przybyła pod krzyż St. Heran, około którego znajduie się otwarty plac w lasku Fontainebleau. Tu były z namioty rozbite. W tymże czasie przybył powoz Królewski, w którym znajdowała się cała familią. Xiężna pierwsza wysiadła z swego powozu, poszła kilka kroków przeciw Królowi, który także z powozu był wysiadł, rzuciła mu się do nóg, który ją szypko podniósł i po dwakroć serdecznie uściśkał. Poseł Neapolitański był tam obecny. Po rozmowie przez kwadrans, podał Król rękę Xiężnie Berry i wziął ją do swojego powozu. — Gdy Król d. 12 do Fontainebleau przybył, chcieli młodzieńcy w Nankinowe suknie gustownie ubrani z białemi szarfami, konie wyłożyć, ale J. K. Mość nie dopuścił, tylko im pozwolił iść około powozu.

Wczoray o godzinie w pół do 5tey po południu przybył Król z całym swoim orszakiem przed rogatkę Paryża. Tu pod namiotem czekali na niego Prefekt Sekwany, Hr. Chabrol, Prefekt policyi i muniypalność. Król przesiadł się do otwartego powozu, obok niego siadła Xiężna Angouleme, na przeciwko niego Xiężna Berry z swoim małżonkiem. Monsieur i Xże Angouleme iechali konno około powozu. Prefekt Sekwany przemówił iak następuje do J. K. Mci: "Nakoniec, Najjaśniejszy Panie, nadeszły znowu szczęśliwe dnie i prawdziwa radość dla ludow W. K. Mci. Wszędzie zgromadza się lud dla widze-

nia wysokiey Xiężniczki, którą wianisimy wyborowi wielkiey mądrości W. K. Mci. Bardziej iey uprzejmości, czystości, niżeli iey dostojności należący się hołd, zgromadza kupami lud stolicy dla przypatrzenia iey się i bycia świadkiem związku, do którego łączy się wiele nadziei i pamiątek. Szczęśliwe to połączenie! iednostajne uczucie wszystkich Francuzow! oby napelniło radością duszę i oycowskie serce W. K. Mci, które w nagrodę szczęścia, które mu winni iesteśmy, nie żąda iak tylko miłości swoich poddanych, iak tylko iedności swych dzieci. — Ty zaś wysoka Xiężno, pochodząca ze krwi naszych Xiążąt, któraś tak iak oni przetrwała wszystkie nieszczęścia i wstrząśnienia świata; nowa Rękowicie prawości tronow i powrotu do zasad odwiecznych, bądź świadkiem radości ludu, którego nadzieie i życzenia oczekują z Twoiego związku liczne poczetu Xiążąt ulubionej Dynastvi. Połącz świetny los Twój z losem ulubionego Xcia; pomnoż szczęście wysokiey Familii, którą my acz z kosztem życia chcielibyśmy widzieć szczęśliwą. Te mury są kolebką wysokich Twych Przodkow; obyś tylko radość i uszczęśliwienie w nich znalazła, tak iak nie zawierają w sobie nic iak tylko przychylność i miłość do swego Monarchy! — Te są, Najjaśniejszy Panie, życzenia, które rada Muniypalna dobrego miasta W. K. Mości Paryża z naygłębszem uszanowaniem u stop W. K. Mci składa.," — Król odpowiedział: "Przywmuję z ukontentowaniem W. Pana życzenia, i wiadoma jest W. Panu moja przychylność do dobrego moiego miasta Paryża. Widzisz W. Pan, iż otoczony moimi dziećmi powracam do was. Znasz W. Pan oycowskie moje serce; wy-

obrazisz sobie moję szczęśliwość, która tem bardziej się zwiększa, gdy widzę, że dzielą ją zmną wszyscy wierni moi poddani. „

Po kilkukrotnych licznie zebranego ludu radosnych okrzykach, grono dziewcząt z wszystkich 12tu części miasta podało Xiężnie Berry kwiaty, a 6 z nich odśpiewały przez Cherubiniego napisaną kantatę. Tu ruszył orszak w przepisany porządku naprzód, któremu przywodzili Jen. porucznik Hr. Lespinois, dowódca wojskowej dywizyi Paryzkiej, i Marszałek Oudinot, Xże Reggio, dowódca gwardyi narodowej. Pogoda była napiękniejsza; cała ludność miasta znajdowała się po domach i w ulicach, przez które orszak przechodził. Cały Paryż był najpiękniej przyozdobiony, a osobliwiej przedmieście S. Antoniego. Przew. mnóstwie białych chorągwi, na których znajdowały się obrazy, napisy i wszelkiego rodzaju allegorye, przy niezliczonych pęczkach kwiatów po ulicach, przy ozdobionych oknach popiersiami Królewskimi, kobiercami, kwiatami, i t. d. wiechała Familia Królewska pomiędzy 300,000 widzami do naszej stolicy. Król, Xiążęta i Xiężniczki zdawały się być żywo wruszonemi. Po rysach twarzy dobrego Króla, upatrywał radością upoienny lud w rysach Xiężny potwierdzenia nadziei, której dla uszczęśliwienia Francyi na przyszłość oczekuje, i cieszył się z łagodności i dobroci, którą jej twarz okazywała. Około godziny 6 przybył Król do zamku Tuilleries, którego ogrody zapelnione były ludem. O godzinie w pół do 7mej zaczął się obiad, który trwał do w pół 9tej. Król siedział pomiędzy Xiężnami Angouleme i Berry, a

reszta familii iak następuje: Xże Angouleme, Monsieur, Xże Kondeusz, Xże Berry, Xiężna wdowa Orleańska i Xiężna Burbon. W wieczor okazało się całe miasto wspaniale oświecone, i z powodu powszechney radości zamieniła się noc na dzień, bez zayścia najmniejszego nieszczęścia lub zdrożności.

Prefekt Sekwany wydał programma uroczystości, któremi miasto Paryż obchodzić będzie zaślubiny Xcia Berry d. 17 b. m. Dnia tego będzie 15 osierociałych dziewcząt kosztem miasta wyposażonych i w różnych parafiach zaślubionych; potem udadzą się do kościoła Panny Maryi, dla bycia przed Królem stawionemi. (miasto chciało wystawić faierwerk, ale Król i Xże Berry okazali swoje życzenie, aby kosztu tego użyto w szlachetniejszy i dobroczynniejszy sposob. Każda więc dziewczyna otrzyma 1500 fr.) O godzinie 3 popołudniu zaczęły się na polach Elizejskich zabawy i będą iedzenia rozdawane. Sztuczne fontanny będą razem wino wypuszczać, a w wieczor spalony zostanie mały faierwerk, po którym rozdawane będą w mnogości wiersze i pieśni. Wszystkie przystępy do pól Elizejskich, iako też publiczne gmachy do municypalności należące, studnie, fontanny, wieże, kościoły Panny Maryi, i t. d. będą oświecone. Na wieży ratuszney widzieć się da lilia w ogniu. W oznaczonym od Króla dniu Muncypalność będzie miała szczęście złożyć wysokiem Nowożeńcom od miasta Paryża podług dawnego zwyczaju podarunki, które składają się z 12 tuzinów świec pachnących *a la Bertramotte* i tyleż pudełek z suszonymi i cukrowanemi owocami.

Rzadka sprawa zaboyeczyny przez grzeczność i za pieniądze, (o której dawniej była wzmianka) wytoczyła się przed sąd kryminalny i d. 14 b. m. rozstrzygnięta została. Karolina Leruth, hafciarka, 26 lat mająca, rodem z Hollandyi, oskarżona o zaboystwo Jozefa Hon. Racimierza Delacourt, którego w chęci zabicia śmiertelnie raniła, skazaną została na rocio letnie zamknięcie, wystawienie przy pręgierzu i zapłacenie kosztów sądowych. Wyrok ma być wydrukowany i na publicznych miejscach poprzybijany. Leruth ma oprócz tego zostawać przez całą resztę życia pod dozorem policyi. Gdy usłyszała, iż ma stać u pręgierza, zaczęła rzewliwie płakać, i prosiła aby ją raczy stracono; ale gdy iey przez oświadczył, iż ma 3 dni czasu do proszenia o rewizyę swej sprawy, opuściła cokolwiek spokojniejszą salę sądową.

— D. 18 —

Wczoraj o godzinie 11 przed południem w wielkim gabinecie Królewskim w Tuilleries odbył się obrządek ślubu cywilnego Xcia Berry. W pół godziny potem wystrzały z dział zapowiedziały wyjazd J. K. Mci. do Kościoła Panny Maryi na obrządek kościelny tegoż ślubu. W powozie z J. K. Mcią siedzieli Xiężna i Xże Berry. Orszak otwierało iak d. 16 wojsko. Ulice były iak d. 16 przyozdobione Kościół Panny Maryi był oddawna do tego przygotowany, teraz wspasiałe oświetlony i Marszałkami, Kawalerami orderów, Parami, Deputowanemi w nowych ubiorach, wyższemi władzami i mnostwem jenerałów i sztabowych officerów napełniony. Ciało dyplomatyczne, Ministrowie, 4 Królewscy świadkowie, radcy

Stanu zajęli wyznaczone dla siebie miejsca. Gwardya Szwajcarska w dawnym ubiorze za Henryka IV. stała uszykowana przy namiocie przed kościołem rozbitym i liliami przyozdobionym. Tu przyięto Duchowienstwo Króla i pod baldachinem do kościoła wprowadziło. Król miał pierwszy raz na sobie złotym haftowany mundur i półbóćki. Monsieur był także pierwszy raz w pułkownikowskim mundurze srebrem haftowanym gwardyi narodowej. Xże Angouleme miał na sobie bogaty mundur wielkiego admirała; Xże Kondenz biały jenerała pułkownika piechoty Francuzkiej, a Xże Berry Hiszpańska suknię z złotej materyi dawnym krojem i płaszczy stanem. Ślubna sukna Xiężny Berry była z ciężkiego atlasu, a na niej sukna talowa z srebrną lamą. Na głowie miała perłową i brylantową białą i wianek. Przed Królem do kościoła szedł Xże Kondenz, Xże Angouleme, Monsieur, Xże Berry, prowadząc Xiężną Berry, potem Król pod baldachinem; za Królem Xiężna wdowa Orleańska, Xiężna Burbon, Xżna Angouleme i liczny dwór. W takim porządku przybyła familja Królewska przed wielki Ołtarz i zajęła swoje miejsca. W Jałmużnik rozpoczął Święty obrządek. Nim jednak nastąpiło pobłogosławienie, Xże Berry sklonił się Królowi i Monsieur, oycem swemu, prosząc o pozwolenie. Xżna też samo uczyniła. Podczas obrządku ślubu stał Król pomiędzy oblubieńcami, Monsieur obok swojego syna, a Xiężna Angouleme obok Panny młodej. Po ślubie podpisał Król akt ślubu, wraz z familją i 4 świadkowie. Orszak wroczył tym samym porządkiem o godzinie 3 do Tuilleries. Tu pokazała się Xiężna Berry obok

Księżny Angouleme z okna i została okrzykami radości pozdrowiona; w pół godziny potem pojechała w znacznym orszaku do pałacu Elizeysko-Burbonskiego. Orszak do kościoła był nader święty: 22 osmiokonných powozów Królewskich jechało przed powozem J. K. Mci, a za nim 12 takichże w liberyi Monsieur. Gdy Król wszedł do kościoła zagrała muzyka: Niech żyje! Podczas ślubu śpiewano na wielkim chorze. Powrotowi Króla towarzyszyły z dział wystrzały. — Dzień ten zżędł na zabawach wedle programmatu. O godzinie 9 w wieczór pokazał się Król z familią ludowi z balkonu; potem był Królewski bankiet w teatrze Tuilleries i całe miasto zostało oświecone. Podczas stołu śpiewana była wielka kantata Cherubinięgo. — Dziś jedzie Dwór do St. Cloud. Jutro w wszystkich teatrach będą bezpłatne widowiska, które zaczęną się o godzinie 4 zpołudnia.

W przyszłą niedzielę oglądać Król będzie w towarzystwie Książąt na polu Marsowem gwardyą paradową Paryzką, i ma mieć na sobie mundur teyże gwardyi.

Stawna Siostra Marta, panna miłosierna z Besanson, znajdowała się właśnie w Lyonie gdy Księżna Berry przejeżdżała. Gazeta tamteysza zawiera o pamiętney tey kobiecie co następuje: — "Wyrachowano, iż Siostra Marta w przeciągu 11 miesięcy przeszło 30,000 Francuzkich żołnierzy lub obcych jeńców zastępowała miejsce matki, często po 4000 razem opatrywała, a nawet na placu boju z narażeniem życia onych wyszukiwała. Wdzięczność tylu uratowanych z różnych Europeyskich krajów nieszczęśliwych zjednała iey imię mat-

ki żołnierzów. Gdy pierwszy raz przed Królem stawiona została, kazał iey Monarcha zbliżyć się i uściśkał ią mówiąc: "Siostró Marto! słyszałem w obcych krajach o WPannie mówiących, i chcę WPannie dać szczególniejszy dowód moiego szacunku.," Tu zawdziął Król krzyż S. Ludwika na iey szyję, i rozkazał ministrowi wojny kazać dla niey zrobić stosowny znak zaszczytu. Na krzyżu, który z wielu innemi znakami od tego czasu nosi, znajduje się na iedney stronie napis: "Hold cnocie,," a na drugiej: "Minister wojny Siostrze Marcie.," Król dołączył do tego znaku assygaancyą na 1200 fr. roczney pensyi z prywatney swoiey kassy. Monsieur dał iey brylantami osadzony liliowy order, a Xżna Angouleme zawdzięła na iey szyję medalion z wizerunkiem Królewskim, który sama nosiła. Cesarz Alexander podczas pierwszej swoiey w Paryżu bytności, chciał widzieć Siostrę Martę i zawdziął sam na nią wielki Rossyyski order. Król Pruski i Cesarz Austryacki osobiście ią orderami swoimi zaszczytali, a inni Monarchowie takowe iey przystali, tak iż dotąd posiada 11 orderów. Gdy Cesarz Alexander przejeżdżając przez Dijon, żądał ią powtórnie widzieć, wyszedł ten pełen ludzkości Monarcha przeciw niey, wziął ią za rękę i rzekł do otaczających go: "Oto jest kobieta, która nieszczęśliwem z 4 części świata dawała pomoc, potem obrócił się do niey, mówiąc: "Siostró Marto: iedź z mną, będę miał o Tobie staranie. Ja to jestem, który WPannie posłałem pieniądze, któreś przez Szwajcaryą odebrała, a niewiedziłaś od kogo pochodzą.," Lecz Marta odpowiedziała, iż oyczyzny swej

opuścić nie może. „

Rybaczki Paryżkie oddały Xciu Berry d. 15 bukiet i złożyły mu swoje życzenia z powodu jego ożenienia. Przyjął je łaskawie, równie jak inni Xiążęta Królewscy.

Jedno z pism tutejszych czyni uwagę: Czyli obie bratowe Xiężna Angouleme i Xiężna Berry dobrze żyć z sobą będą? Pierwsza była dotąd iedyną Xiężną; wystawiała Królową i oddawano iey hołdy. Jest ona w prawdzie Aniołem, ale bezdzietną i 38 lat mającą. Teraz wschodzi dla dworaków nowa gwiazda, młoda żywa Sycylianka, także Anioł, ale o 20 lat młodszą, i zapewne nie długo będzie bezdzietną.

Na kilka dni przed wyjazdem z Neapolu odebrała Xiężna Berry zapieczętowaną paczkę z Marsylii, w której znajdował się obrazek S. Maryi de la Garde. Dołączony do tego podarunku list uwiadomił tę Xiężną, iż S. Marya de la Garde w szczególniejszem jest poważaniu u maytków Marssylijskich i ich patronką. Jeżeli Xiężna w przejeździe do Francyi mieć będzie ten obrazek przy sobie, tedy żadna przygoda stać iey się nie może. Pobożna Xiężna zachowała ściśle w czasie morskiej swojej podróży przepisy tego listu, i okręt na którym płynęła z rozpuzczonemi żaglami przepłynął szczęśliwie niebezpieczne skały około Elby pod czas wielkiej mgły. Nięchaj mędrkowie (wyraza gazeta Francuzka, opisująca to zdarzenie iako prawdziwe) uśmiechać się z niedowiarstwa, my iednak pochwalamy pobożne uczucia dowodcy Neapolitańskię fregaty, który przenikniony wdzięcznością ku Nayswiętszey Panie, za

przybyciem do Marsylii prosił Xiężney o podarowanie mu tego drogiego obrazka. Dobra Xiężna dała mu go, ale zaraz wystarała się o inny wraz z należącą do niego modlitwą.

Były Porucznik Leblanc, który pchnął szpada obywatela, który krzyczał: Niech żyje Król! został wczoray przez sąd wojenny na całe życie do robot skazany. — W Nakon w korzennym sklepie pokazało się buntownicze pismo, to jest Ewangelija S. Napoleona, którego exemplarze zaraz policya zabrała.

Od brzegów Menu d. 23 Czerwca.

Zydzi Franfortscy podali senatowi protektacyą przeciw zabronieniu im nabywania w tem mieście domow.

Były Pastor w Bremie, Radca kościelny Doktor Ewald w Karlsruhe, zapowiada pismo, w którym obiecuie podać sposoby do wyrwania żydow z teraźniejszego ich poniżenia i zwolna ukształcenia ich na dobrych obywateli.

Podług doniesienia z Bazylei zostali tam d. 12 b. m. na żądanie, iak zapewniano dwóch obcych Ministrow, Włoch aresztowany, i papiery jego miano im oddać.

Z Hagi d. 21 Czerwca.

Podług doniesień z Peterzburga wyjazd Królewicza następcy tronu naszego i jego Małżonki oznaczony był na 21 Czerwca. Wysokie to Małżeństwo zamyśla d. 3 lub 4 Lipca do Berlina przybydź, gdzie Królowa Imość na nich czeka.

Nasz Monarcha na wezwanie Cesarza Rossyyskiego, ehcąc dać dowod swoich uczuciow względem zaprowadzonego w Europie systematu, przystąpił do świętego przymierza.

DODATEK

DO N^{ro} 54.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 7. LIPCA 1816 Roku W NIEDZIELĘ.

2 Peterzburga d. 27 Maia d. k.

Kopia pisma Jego Cesarskiej Mości pod d. 12 Grudnia roku przeszłego 1815 do Przenaywielebnieszego Metropolity Kijowskiego Serapiona, z okoliczności ofiarowania naczyń kościelnych dla kościoła katedralnego Mądrości Pańskiej w Kijowie.

Przenaywielebniejszy Serapionie Metropolito Kijowski!

W czasie pierwszego pobytu Moiego w stolicy Francyi sporządzone tam na Mój rozkaz naczynia, należące do zbawiennych tajemnic ciała i krwi Chrystusowej, dla Kościoła katedralnego Mądrości Bożej w Kijowie teraz wam przesyłając, żądam, iżby dar ten z wdzięcznością złożony Panu Zastępow, stawszy się w oczach Jego pomnikiem nietylko zbawienia oyczyny, ale też cudem Opatrzności i zbawienia przez nią samych iey nieprzyjaciół, zagrzewał synów kościoła do gorliwego wystawiania przemądrego i najlepszego Boga, a razem do składania wspólnych modłów, aby nieodstępująca tronu Jego Mądrość nie przestawała oświecać, rządzić i być obroną dróg naszych! Zostaje wam przychylać.

Alexander.

N. Cesarzowa Marya wyjechała od kilku dni z tutejszey stolicy do letniego mieszkania w Pawłosku. W niedzielę, dnia 21 t. m. N. Pani, z powodu rocznicy urodzin N. Jey Syna W. Xcia Konstantego, przyjmowała powinszowania od wielkich urzędników dworu i różnych znakomitszych osób.

W. Xże Mikołaj d. 16 Maia w nocy przybył do Porzecza, gdzie nazajutrz oglądał pułk Irkucki huzarów i iego szpital; a dla podupadłych przez wojnę mieszkańców 1000 rubli ofiarowawszy, do Smoleńska wyjechał. Do miasta tego przybył dnia 18 o godzinie 5tey wieczorem, i udał się prosto do Kościoła Wniebowzięcia Panny Maryi. Z Kościoła przybył do przygotowanego dla siebie domu, gdzie przez urzędników wojskowych i cywilnych był przyjęty. Nazajutrz był na parady wojskowej, po której W. Xże w powyżey rzeczonym kościele był na Mszy S. którą miał Biskup Joasaf. Potem oglądał miasto, będące w niem zakłady, i miejsca pamiętne wypadkami 1812 r.

Ostatniey środy dnia 24 t. m. o godzinie 5tey wieczorem, po długiey cho-

robie z łałem powszechnem umarł IO. Xże Mikołaj Iwanowicz Soltykow, Marszałek, Prezes Rady Państwa i Komitetu Ministrów.

Z Włoch d. 7 Czerwca.

W Medyolanie jest od początku b. m. zimne powietrze, i w okolicach śnieg upadł. Urodzaje w polach i drzewa owocowe, a mianowicie morwy znacznie uszkodzone zostały. Nie wiele zatem spodziewać się tego roku można jedwabiu, przez co znacznie się cena jego podniosła. Zimno to zrobiło milliony szkody.

W Noia znowu się wzмага choroba morowa.

We wsi Caslano przy Lugano zdarzył się niedawno osobliwszy wypadek. Pod czas grzmotu i uliwy uderzył piorun, obalił człowieka, ale go nie uszkodził, wyrwał kilka drzew z korzeniami, potem do pobliskiego jeziora wpadł. Woda, która była iak w krynicy czysta, zaraz się zmąciła, i mnóstwo ryb, które piorun albo pozabijał, albo ogłuszył, pływały po wierzchu, które mieszkańcy łapali.

Jak mało polegać można na zawartych z Barbaryyskimi rządami umowach, dowodzą nadeszłe do Neapolu dwa listy z Biserta pod Tunis od tamtejszego konsula. Pierwszy pisany jest d. 23 Maia o godzinie, 2 z południa, i donosi, iż nadeszły w tej chwili goniec od 32 bark Neapolitańskich, które pod banderą Angielską na połow koralu wypłynęły, i z Bona, miejsca Algierskiego, do Capobraccia się schroniły, przywiozł wiadomość, iż d. 21 Maia na wystrzał z działa otworzyły się nagle wszystkie bramy w Bona, i uzbrojone hordy Turkow zaczęły znajdujące się w porcie blisko 100 bark rabować.

Los reszty nie był uciekającym wiadomy, ale w drodze ostrzegły około 300, które także koralu poławiały. Drugi list pod d. 26 Maia wyraża: iedna z będących w Bona bark przybyła do Biserta. Zamordowano tam 50 do 60 ludzi; złupiono wszystkie barki, a nawet dom Angielskiego konsula. Poymano do 900 Chrześcian, ale ich nazajutrz wypuszczono. Jak tylko odzyskali wolność, uciekali iak tylko mogli, chociaż konsul Angielski nakłaniał ich żeby się zatrzymali. Sprawcami tego łotrówstwa byli Arabowie i Turcy. Teraz jedni na drugich zganiają winę; powodem jednak do tego jest zapewne nieukontentowanie Barbaryyczykow z zawartego pokoju, który położył tamę ich rozboiom.

List do Przyjaciela z Krakowa d. 2 Lipca.

Pytasz mnie się Przyjacielu o Teatr Krakowski, nie rozszerzając się nad większą lub mniejszą zdadnością Artystow, zostawiam to bowiem mocniejszym znawcom sztuk dramatycznych, a co do mnie biorę chęć dobrą za skutek i w krotkości Ci tylko donoszę, że zeszłym niedzieli znajdując się na daney Traiedi pod tytułem Zbojcy Puszczy Hermanstadt; miałem razem dwa widowiska, z przodu napady, zaboystwa, krwi rozlanie i t. d. iak powiększey części jest treść wszystkich sztuk tragicznych, z tyłu zaś za mną w jednymże czasie, zupełnie pierwszy przeciwna Scena słyszeć się dała. Łoża bowiem środkowa (tak zwana Królewska po Teatrach) napelniona Osobami, w posród sztuki dosyć głośny Dialog prowadzić poczęła, z głośniejszym jeszcze Akompaniamentem śmiechu, tak iż ja byłem ambarassowany, gdzie patrzeć, czy na

tragiczną, czy na komieczną Scenę, a chcąc uwagę moją i tu podzielić, kręciłem głową i naprzód i w tył. Wierzą mi Przyjacielu, że aż mnie kark boli dotąd po tej podwoynej scenie. Z początku myślałem, że Galeryja! zwyczajnie dystyngwująca się po wszystkich Teatrach, głośniejszą bytnością widzów swoich; przeniesła się do wzmiankowanej loży; lecz później dowiedziałem się z niemalem zastanowieniem, że Panowie w tejże loży znajdujący się, co do stanu swego, ani by mogli być policzonemi do Galeryi, i że Dialog ich głośny z Akompaniamentem śmiechu, jest właśnie cechą dobrego tonu; co kray to obyczaj, pomyślałem sobie, a z resztą iako Wieśniak: nie będąc bardzo oswoiony z zwyczajami miasta, że to może tak potrzeba ażeby było, zamilkłem, i tu tylko wniosłem sobie, któż wie czy który z tych Panów Talmy kiedy nie widział grającego i z powodu tego na tutejszych Artystów obojętnie patrzy; lecz po cożby na Teatr

przychodził tutejszy i przeszkadzał drugiemu słuchać, 'co nic lepszego nie słysze. Nie, nie to jest jeszcze Przyjacielu, tak ja znowuż wnoszę: o to, obawiając się Ci Panowie, ażeby tragiczna scena, zbyt smutney impressyi na innych Widzach nie zrobiła, starała się przez dobre serce swoje, roztargnienie im zrobić, śmiechem w pośród smutney sceny, bo i to Ci muszę donieść, że dla rozrywki Publiczności, ciż sami Panowie rozsypują także petardy szklane z Arsenatu 'Dornotego, po Parterze; i tak zstępują gdyby Jowisz w pośród Gromów, kiedy czasem raczył zniżyć się z górnego siedliska swego na poziomy pobyt ziemianów. Bywaj zdrow Przyjacielu, mógł bym Ci być i później więcej jeszcze zapewne w tej okoliczności napisać, lecz niestety Teatr na całe lato zamknięty, a zaczęm i otwarte pole czerpania treści do korespondencyi moiej z Tobą.

P. O. ....

D O N I E S I E N I A.

Ukradziono Hartow cztery dnia 2 Lipca w nocy z Tuchulowa od Leśniczego. Harty psy dwa, suki dwie: — 1) Dolot Pies biały gładki. — 2) Lewosz Pies biały kosmaty ogon. — 3) Lotka Suka biała kosmata. — 4) Szezyka Suka siwabura i biała kosmata. — Ktoby wyszedł złodzieja ofiaruje mu szer. zł. 20 do Goszyc pod Luborzycą, aby psy odprowadził, lub dał znać o ich ukryciu i miejscu.

Podaję do publiczney wiadomości: iż dnia 22 i następnych Lipca roku bieżącego, procz dni świątecznych i niedzielnych w Krakowie w domu przy ulicy Grodzkiej pod L. 111, stojącym, różne ruchomości, iakoto: pierscienie, i tabakiery kosztowne i wyborne roboty, zbiory rozmaitych kosztowności. z rzadkich kamieni naczenia, na kamieniach drogich wyborne rżnięcia, meble z machonii i innego drzewa, fortisiano, zegary, lustra, landszafty, kufersztychy i obrazy, dzieła sławnych malarzy, bielizna, porcellana. faians, naczenia z kompozycyi, miedzi i szkła stołowe, oraz biblioteka z klikuset Książek złożona przez publiczną licytacją, za gotową srebrną monetę, sprzedane zostaną, które przez trzy dni ostatnie poprzedzające termin w miejscu licytacji widzieć można. Życzący sobie nabycia takowych efektów, w miejscu, dniach i godzinach oznaczonych znajdować się raczą. W Krakowie d. 3 Lipca 1816.

H. Kułicki, kom. T. K.

Ces. Król. Sąd Szlachecki Tarnowski rezelwuiac Protokół Kommissyi względem przedaży Dobr Raciehowice w Cyrkule Bochińskim leżących Jana Kantego Morisztyna własnych na rzecz JW. Ernesta Hrabiego de Blankenstein w Summach 1mo,) 20,000 Zł. ryń-

2,) 15000 zł. 3,) 20,000 zł. 4,) 4000 zł. 5,) 25000 zł. 6,) 15000 zł. 7,) 28,957 zł. 8,) 10000 zł. 9,) 20000 zł. 10,) 25000 zł. 11,) 10000 zł. zasądzonych, na dniu 22 Maja 1816 roku, iako na drugim terminie przedsięwziętey; ponieważ na tem drugim terminie nikt życzący sobie, do kupna rzeczonych dobr niestawił się, który by sumę nad szacunkową rzeczonych dobr, albo przynajmniej szacunkową ofiarował, więc na żądanie JW. Ernesta Hrabia de Blankenstein na fundamencie §. 433, et 148 kodexu sądowego wierzyciele hypotekowani, i co do mieszkania swego niektórzy niewiadomi iakoto 1.) Józef Hrabia Odonell, czyli Karol Hrabia Odonell. 2.) Jan Karol Hrabia Odonell. 3.) Massa-Sierocińska Fryderyka Szyker, czyli tego dziedzice, Franciszek Szyker, i tegoż córka Anna z Szykerow Kownacka, czyli tey cessionariusz Tadeusz Kownacki. 4.) Massa sierocińska p. Maryannie Głębockiej 5.) Józef Howel Bernarda Howela cessionariusz 6.) Jan Zdieszulski. 7.) Massa Xiędza Onufrego Grzymasławskiego 8.) Teresa Leontowazowa 9.) Massa Krydalna Protą Potockiego 10.) Qwiryn Rogawski tem obwieszczeniem na dzień 1go Sierpnia 1816 Roku o godzinie gtey zrana zwołują się tem końcem, ażeby na tem terminie deklarowali się a) czyliby i którzy kredytorowie, i iak długo swoje długi na dobrach sprzedać się mających zostawić chcieli, b) naktórymby dniu kupujący dobra wypłatę długow uścić powinien, Czyli c) na innaby kupującemu dobra iaką łatwość wypłaty niepozwolili, albo czyliby do obwieszczenia na licytacyą na trzecim terminie iakoto podzielnie sprzedania Dobr, ieżeliby Gubernium pozwoliło domieścić niechcieli, d) czyliby wierzyciele hypotekowani dobra te wdlugach swoich zgodnie wziąć niechcieli, ieżeliby podlug szacunku sprzedane niebyły, wszelako wierzyciele wiedzieć mają, że niestawiający się na dniu oznaczonym wierzyciele, i niedostawiający się za przystępujących swemi głosami do większości głosow przytomnych wierzycieli rozumieni będą, którym Kurator w osobie Adwokata Angellowicza, i zastępującego Adwokata Smolarza na ich szkodę, i niebezpieczeństwo przydaie się, zamiarem dania tey deklaracyi i wszystkim innym następnych czynności.

Michałowski Thumanni. Gross.
Z Rady C. K. Sądu Szlacheckiego.
Tarnowskiego dnia 28 Maja 1816.
Liskiewicz.

Niżej Podpisany mając przekazanych Kredytorów podlug Dekretu wypadłego a Trybunału pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego, pod dniem 15 Grudnia 1815 Roku do opłacenia Kapitałow i Procentow winnych Massie p. niedy JW Józefie Hrabie Ossolińskim, uwiadomia przeto tychże iako to: WW. Bonifacego Ossolińskiego, Romualda Streckiego, czyli Steckiego, Jana Cęciewicza, Augustyna Popiela, Daniela Kurzelińskiego, Barbarę Chorkowską, Maryannę Kraciwską, Konwent Dominikanow Sandomierskich, kościół parafialny w Klimontowie, Practwo Rożańca w Uściu, aby sami lub przez umocowanych zgłosili się, z Dowodami dokładnemi, a to przed dniem 24 Czerwca 1817 Roku, do wsi Chybiec położoney w Powiecie Opatowskim Woiewodztwie Sandomirskim, gdyż po upłynionym Terminie, sami sobie Kredytorowie winę przypiszą ieżeli Im procenta opłacone nie będą. Dan w Krakowie dnia 24 Czerwca 1816 Roku.

Wicenty Dumin Karwicki.

Wież Jurkowiec w Powiecie Staszewskim w pobliskości gościna do Opatowa Staszowa Klimuntowa w glebie bardze dobrej na W. Konstancyą z Zakrzeńskich Cynkową Prawem Sukcessyi po Jey Synie Alexandre Cynke spadła w Jey Possessyi zostająca jest do sprzedania. — Ktoby ją sobie życzył nabyć niech się uda do W. Cynkowej w Krakowie przy ulicy Swieckiej pod Liczbą 33a na drugim piętrze mieszkającej.

Wież Lusina ośmiłę od Krakowa dawniey w Rejonie Podgorskim a teraz w Cyrkule Myslenickim leżąca, znaczną pańszczyznę, znaczne i obfite łąki, grunta dobre, lasy pomierne, stawy młyny i inne dogodności mająca jest do sprzedania, Ktoby sobie, życzył takowey nabyć raczy się udać do Ur. Franciszka Urbńskiego w Krakowie przy ulicy Siennej pod Liczbą 53 mieszkającego.